

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Черняк Роман Анатолійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 55, статті 64, частинам третій, п'ятій статті 125, пунктам 1, 3, 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) частину п'яту статті 355 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – КАС України), згідно з якою *судові рішення суду касаційної інстанції є остаточними і оскарженню не підлягають* (щодо заборони на оскарження судового рішення суду касаційної інстанції, яке винесено іншим структурним підрозділом Верховного Суду, ніж Велика Палата).

Автор клопотання вважає, що обмеження у розгляді його справи касаційною інстанцією лише „першого рівня“, без можливості перевірити її рішення касаційною інстанцією „вищого рівня – судовою палатою чи Великою Палатою Верховного Суду“, тобто неможливість оскарження постанови Верховного Суду від 26 березня 2024 року, порушує його конституційні права: на доступ до правосуддя (частини перша, друга статті 55 Конституції України); на судовий захист (стаття 64 Основного Закону України); „обмежує сторони у адміністративній справі в доступі до касаційного оскарження рішень судів першої та апеляційної інстанцій до Судової або Об'єднаної палати Касаційного адміністративного суду та до Великої Палати“.